

Repertoriumnummer 2023 / 1947
Datum van uitspraak 8 maart 2023
Rolnummer 2023/AR/184

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

N° 27

Niet registreerbaar

Voorlopige maatregelen

Hof van beroep

Brussel

Sectie Marktenhof

19de kamer A

Kamer voor marktzaken

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00003184063-0001-0013-01-01-1

De **FEDERALE OVERHEIDSDIENST FINANCIEN**, ON 0308.357.159, met zetel te 1030 BRUSSEL, Koning Albert II-Laan 33 b1,
verzoekster

vertegenwoordigd door mr. DEBUSSERE Frederic en Mr. Bernd FITEN, advocaten te [adres]

tegen

De **GEGEVENSBESCHERMINGSAUTORITEIT**, ingeschreven in de Kruispuntbank voor Ondernemingen onder het nummer 0694.679.950, met maatschappelijke zetel te 1000 Brussel, Drukpersstraat 35;

Geïntimeerde, oorspronkelijke administratieve instantie, hierna “**Gegevensbeschermingsautoriteit of GBA of Geschillenkamer**”;

vertegenwoordigd door mr. CLOOTS Elke, advocaat te [adres]

Gelet op de procedurestukken:

- de beslissingen van 27 januari en 1 februari 2023 van de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, de laatste tot vastlegging van de conclusiekalender om in het Frans conclusies in te dienen (hierna gezamenlijk de “**Bestreden Beslissing**”),
- het verzoekschrift tot hoger beroep van FOD FINANCIEN neergelegd op 13 februari 2023 ter griffie van het hof,
- de conclusies en stukkenbundels neergelegd door de betrokken partijen.

Ter terechtzitting van 1 maart 2023 worden de debatten beperkt tot de vraag tot opheffing van de voorlopige uitvoerbaarheid van de bestreden beslissing. Na de pleidooien worden de debatten gesloten op dit punt en wordt de zaak in beraad genomen en wordt de uitspraak voorzien op 8 maart 2023.

I. Feiten en procedurele voorgaanden

De uiteenzetting van de feiten kan als volgt samengevat worden in deze stand van het geding. Het Marktenhof herneemt hier enkel een summier feitenrelaas. Bij de verdere beoordeling wordt uiteraard rekening gehouden met het geheel van de feiten en de neergelegde dossierstukken van de partijen.

Mevrouw X (volgens de bijlagen aan de klacht geboren te [plaats] en verblijvende in [adres] dient op 23 januari 2022 in het Nederlands klacht in bij de GBA (stuk A.3 FOD FIN):

"Ik dien de klacht in, in naam en voor rekening van mevrouw X in mijn hoedanigheid van advocaat (STUK 1). Zij geeft de opdracht aan het advocatenkantoor [naam advocatenkantoor] en haar advocaten. Ik treed loco [naam meester] op.

[...] *De persoonsgegevens van mevrouw X worden verwerkt door de FOD Financiën. Wij hebben vernomen dat de FOD Financiën persoonsgegevens over onze cliënte verwerkt. Zij wordt meermaals en foutief gekwalificeerd als bestuurder in een brief met referentie [referentie brief] dd. 14.09.2021 van de FOD Financiën.*

Deze ongefundeerde bewering herhaalt de FOD Financiën meermaals doorheen haar brief

Per aangetekende zending en per e-mail aan data.protection@minfin.fed.be van 28.12.2021 heeft mevrouw X bij de FOD Financiën een verzoek ingediend tot uitoefening van het recht van inzage en kopie in de persoonsgegevens die over haar verwerkt worden door de FOD Financiën (stuk 3). De FOD Financiën heeft ontvangst van deze verzoeken bevestigd. Zij heeft hier echter geen tijdig gevolg aan gegeven noch enige melding dat een extra termijn vereist is. "

Overeenkomstig de artikelen 62, §1 en 92, 1° WOG maakte de Eerstelijnsdienst van de GBA de zaak op 29 maart 2022 aanhangig bij de Geschillenkamer (stuk A.5 FOD FIN) :

"Beste collega's van de Geschillenkamer,

ELD onderzocht de ontvankelijkheid van de klacht van in rand vermeld dossier. ELD stelt vast dat deze klacht ontvankelijk is.

Bijgevolg wordt dit dossier u voor verder gevolg overgedragen. Met vriendelijke groeten

Team ELD"

Op 19 april 2022 nam de Geschillenkamer in het Nederlands beslissing 59/2022 en gaf zij er in het Nederlands kennis van aan de partijen.

Dit was een tussentijdse beslissing op grond van artikel 95, §1, 5° WOG, vooraleer de zaak voort te zetten ten gronde overeenkomstig de artikelen 98-100 WOG (stuk A.6, nr. 7-10 FOD FIN) :

"7. *Onderhavige beslissing is een prima facie beslissing genomen door de Geschillenkamer overeenkomstig artikel 95 WOG op grond van de door de klager ingediende klacht in het kader van de 'procedure voorafgaand aan de beslissing ten gronde' en geen beslissing ten gronde van de Geschillenkamer in de zin van artikel 100 WOG.*

Onderhavige beslissing heeft tot doel de verwerkingsverantwoordelijke in kennis te stellen van het feit dat deze mogelijk een inbreuk op de bepalingen van de AVG heeft gepleegd en deze in de mogelijkheid te stellen zich alsnog te conformeren met voornoemde bepalingen.

Indien de verwerkingsverantwoordelijke evenwel niet akkoord gaat met de inhoud van onderhavige prima facie beslissing en van oordeel is dat deze feitelijke en/of Juridische argumenten kan laten geleden die tot een andere beslissing zouden kunnen leiden, kan deze via het e-mailadres litiqationchamber@apd-gba.be een verzoek tot behandeling ten gronde van de zaak richten aan de Geschillenkamer en dit binnen de termijn van 14 dagen na de kennisgeving van deze beslissing. De tenuitvoerlegging van onderhavige beslissing wordt desgevallend gedurende de voormelde periode geschorst.

In geval van voortzetting van de behandeling van de zaak ten gronde, zal de Geschillenkamer de partijen op grond van de artikelen 98, 2° en 3°.functo artikel 99 WOG uitnodigen hun verweermiddelen in te dienen alsook alle stukken die zij nuttig achten bij het dossier te voegen. De onderhavige beslissing wordt desgevallend definitief opgeschort. "

De Geschillenkamer liet daarbij weten dat de Eerstelijnsdienst de klacht bij de Geschillenkamer aanhangig gemaakt had op 29 maart 2022 (stuk A.6, nr. 3 FOD FIN) :

"3. Op 29 maart 2022 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van art. 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer. "

Verder beval de Geschillenkamer de FOD Financiën om te voldoen aan het verzoek tot inzage en kopie van de klaagster, tenzij de FOD Financiën zou verzoeken om de zaak voort te zetten voor behandeling ten gronde overeenkomstig de artikelen 98-100 WOG :

"OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, onder voorbehoud van de indiening van een verzoek door de verwerkingsverantwoordelijke tot behandeling ten gronde overeenkomstig artikel 98 e.v. WOG, om:

op grond van artikel 58.2,c) AVG en artikel 95, §1, 5° WOG de verwerkingsverantwoordelijke te bevelen dat wordt voldaan aan het verzoek van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen, meer bepaald het recht van inzage (artikel 15.1 AVG juncto artikel 11/1 van de wet van 3 augustus 2012), en over te gaan tot het verstrekken aan de klager van de door hem gevraagde informatie, en dit binnen de termijn van 14 dagen te rekenen vanaf de kennisgeving van deze beslissing;

PAGE 01-00003184063-0004-0013-01-01-4

de verwerkingsverantwoordelijke te bevelen de Gegevensbeschermingsautoriteit (Geschillenkamer) per e-mail binnen dezelfde termijn op de hoogte te stellen van het resultaat van deze beslissing via het e-mailadres litigationchamber@apd-gba.be; en

bij gebrek aan de tijdige uitvoering van het hierboven gestelde door de verwerkingsverantwoordelijke, de zaak ambtshalve ten gronde te behandelen overeenkomstig artikelen 98 e.v. WOG. "

Bij e-mail van 22 december 2022 liet de Geschillenkamer in het Frans weten dat zij beslist had om op verzoek van de klagster de proceduretaal te veranderen naar het Frans (stuk A.18 FOD FIN):

"Suite à la demande ci-dessous de Maître X du 19 décembre dernier, la Chambre Contentieuse confirme que la procédure se déroule en français, conformément à la note relative à la politique linguistique de la Chambre Contentieuse. "

Onderaan die e-mail van de Geschillenkamer hing een zowel in het Nederlands als in het Frans opgestelde e-mail die de klagster op 19 december 2022 eenzijdig naar de Geschillenkamer gestuurd had en waarin zij vroeg om de proceduretaal te veranderen naar het Frans om "praktische redenen" en omdat haar nieuwe raadsman Franstalig is (stuk A.18 onderaan FOD FIN):

"Van: X [[e-mailadres](#)] Verzonden: maandag 19 december 2022 19:02

Aan: [litigationchamber <litigationchamber@apd-gba.be>](mailto:litigationchamber@apd-gba.be)

Cc: [naa] [[e-mailadres](#)]; Meester V, Avocat

[[e-mailadres](#)]

Onderwerp: DOS-2022-01442

Geachte,

Bij deze bevestig ik u dat ik uw brief dd 12 december 2022 in goede orde ontvangen heb.

Omwille van praktische redenen en het feit dat mr V, die de conclusies zal opstellen, Franstalig is, wil ik graag vragen om de procedure in het Frans te mogen voeren.

Hopelijk kan u hieraan tegemoet komen.

Mr V leest in kopie en bevestigt de aanvraag. Met vriendelijke groeten,

X

Op 30 december 2022 verzette de FOD Financiën zich tegen de plotse beslissing van de Geschillenkamer om de proceduretaal te veranderen naar het Frans (stuk A.19 FOD FIN).

PAGE 01-00003184063-0005-0013-01-01-4

In de bestreden beslissing van 27 januari 2023 besliste de Geschillenkamer echter om vast te houden aan de wijziging van de proceduretaal (stuk A.20 FOD FIN). Nu motiveerde zij die beslissing wel.

Zij stelt samengevat dat de Wet Taalgebruik Bestuurszaken niet van toepassing zou zijn op de Geschillenkamer omdat de wetgever in artikel 57 WOG aan de GBA de totale vrijheid gelaten zou hebben om zelf een eigen talenbeleid uit te werken. Zij geeft aan dat het "precies op basis van de nota talenbeleid is" dat de Geschillenkamer de proceduretaal veranderd heeft.

Op 1 februari 2023 stuurde de Geschillenkamer in het Frans een nieuwe kennisgeving aan de FOD Financiën, waarbij zij de conclusietermijn voor de FOD Financiën bepaalde op 15 maart 2023 (stuk A.21 FOD FIN).

II. Voorwerp van de vorderingen

1. Het beroep van FOD FINANCIEN strekt er toe:

Op de inleidingszitting :

De uitvoerbaarheid bij voorraad van de beslissing van de Geschillenkamer van 1 februari 2023 in zaak nr. DOS-2022-01442 tot vastlegging van een conclusiekalender om in het Frans conclusies in te dienen, op te schorten tot het tussen te komen arrest ten gronde van Uw Hof;

Minstens de GBA bij wijze van maatregel alvorens recht te doen die de toestand van de partijen voorlopig regelt (artikel 19, derde lid Ger.W.), te bevelen om de procedure in zaak nr. DOS-2022-01442 op te schorten tot het tussen te komen arrest ten gronde van Uw Hof;

De zaak voor het overige te verwijzen naar de rol voor verdere instaatstelling en de kosten aan te houden;

Na verdere instaatstelling :

Het beroep tegen de bestreden beslissing van de Geschillenkamer van 22 december 2022 en 27 januari 2023 tot wijziging van de proceduretaal van het Nederlands naar het Frans in zaak nr. DOS-2022-01442 ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Die bestreden beslissing te vernietigen;

De GBA te bevelen de procedure voort te zetten met het Nederlands als proceduretaal;

De GBA te veroordelen tot de kosten van het geding, daarin inbegrepen het rolrecht, de betekeningkosten en de rechtsplegingsvergoeding van toepassing op het ogenblik van de datum van het tussen te komen arrest, deze laatste thans begroot op 1.800,00 EUR, meer de gerechtelijke

intresten gelijk aan de wettelijke intrestvoet vanaf de dag van indiening van het verzoekschrift tot beroep tot de dag van algehele betaling.

2. De GBA vraagt het Marktenhof mondeling (ze heeft geen conclusies neergelegd in het kader van dit beperkte debat maar heeft zich wel ter zitting verzet tegen de schorsing en heeft een stukkenbundel meegedeeld):
 - *De vordering tot schorsing te verwerpen;*
 - *De beslissing aangaande de rechtsplegingsvergoeding aan te houden.*

III. Juridisch kader

Artikel 57 van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit (WOG):

“De Gegevensbeschermingsautoriteit hanteert de taal waarin de procedure wordt gevoerd naar gelang van de behoeften die eigen zijn aan de zaak.”

Artikel 108 § 1 van de WOG:

“De geschillenkamer stelt de partijen in kennis van haar beslissing en van de mogelijkheid om beroep aan te tekenen binnen een termijn van dertig dagen, vanaf de kennisgeving, bij het Marktenhof.

Behoudens de uitzonderingen die de wet bepaalt of tenzij de geschillenkamer bij met bijzondere redenen omklede beslissing anders beveelt is de beslissing uitvoerbaar bij voorraad, zulks niettegenstaande hoger beroep.

De beslissing tot verwijdering van gegevens overeenkomstig artikel 100, § 1, 10°, is niet uitvoerbaar bij voorraad.”

Artikel 78, lid 1 AVG ¹ bepaalt:

¹ Verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)

“Art. 78 Recht om een doeltreffende voorziening in rechte in te stellen tegen een toezichthoudende autoriteit.

- 1. Onverminderd andere mogelijkheden van administratief of buitengerechtelijk beroep, heeft iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon het recht om tegen een hem betreffend juridisch bindend besluit van een toezichthoudende autoriteit een doeltreffende voorziening in rechte in te stellen.*
- 2. Onverminderd andere mogelijkheden van administratief of buitengerechtelijk beroep heeft iedere betrokkene het recht om een doeltreffende voorziening in rechte in te stellen indien de overeenkomstig de artikelen 55 en 56 bevoegde toezichthoudende autoriteit een klacht niet behandelt of de betrokkene niet binnen drie maanden in kennis stelt van de voortgang of het resultaat van de uit hoofde van artikel 77 ingediende klacht.*
- 3. Een procedure tegen een toezichthoudende autoriteit wordt ingesteld bij de gerechten van de lidstaat waar de toezichthoudende autoriteit is gevestigd.*
- 4. Wanneer een procedure wordt ingesteld tegen een besluit van een toezichthoudende autoriteit waaraan een advies of een besluit van het Comité in het kader van het coherentiemechanisme is voorafgegaan, doet de toezichthoudende autoriteit dat advies of besluit aan de gerechten toekomen.”*

Punt (143) van de preambule stelt:

“(143) [...] Onverminderd dit recht uit hoofde van artikel 263 VWEU dient iedere natuurlijke of rechtspersoon het recht te hebben om tegen een besluit van een toezichthoudende autoriteit dat ten aanzien van die persoon rechtsgevolgen heeft, voor het bevoegde nationale gerecht een doeltreffende voorziening in rechte in te stellen. Een dergelijk besluit heeft meer bepaald betrekking op de uitoefening van met onderzoek, correctie en toestemming verband houdende bevoegdheden door de toezichthoudende autoriteit, of op de afwijzing van klachten. [...]

Artikel 47 van het EU handvest van de grondrechten stelt:

Eenieder wiens door het recht van de Unie gewaarborgde rechten en vrijheden zijn geschonden, heeft recht op een doeltreffende voorziening in rechte, met inachtneming van de in dit artikel gestelde voorwaarden.

Eenieder heeft recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat vooraf bij wet is ingesteld. Eenieder heeft de mogelijkheid zich te laten adviseren, verdedigen en vertegenwoordigen.

Rechtsbijstand wordt verleend aan degenen die niet over toereikende financiële middelen beschikken, voor zover die bijstand noodzakelijk is om de daadwerkelijke toegang tot de rechter te waarborgen.

IV. Bespreking en beoordeling door het Marktenhof beperkt tot het verzoek tot schorsing

Vooraf : heeft het Marktenhof rechtsmacht ?

De GBA stelt dat het beroep niet gericht is tegen een *beslissing* van de Geschillenkamer en dat het dus *ratione materiae* onontvankelijk is. De GBA verwijst naar een eerder arrest van het Marktenhof 12 juni 2019 inzake X t GBA (2019/AR/741) en stelt, ernaar verwijzend, dat onderhavig geval ook geen aanvechtbare ‘beslissing’ zou betreffen.

De GBA kan hierin niet bijgetreden worden: beide situaties verschillen zowel in feite als in rechte, waardoor een verwijzing naar het voormelde arrest van het Marktenhof in deze zaak niet dienstig is (het betrof daarin immers enkel het vastleggen van een conclusiekalender door de Geschillenkamer).

Het begrip “*beslissing*” is niet gedefinieerd in de WOG.

Artikel 4§ 3 WOG stelt louter: *Elke juridisch bindende beslissing van de Gegevensbeschermingsautoriteit wordt gedateerd, ondertekend en met redenen omkleed en vermeldt het rechtsmiddel dat tegen de beslissing kan worden ingesteld.”*

Het begrip beslissing dient volgens het Marktenhof uitgelegd te worden dat het eender welke besluitvorming van de Geschillenkamer omvat, ongeacht of de Geschillenkamer aan deze besluitvorming zelf de kwalificatie van een “beslissing” in haar eigen interpretatie heeft willen geven (van administratieve rechtshandeling zoals dit begrip wordt omschreven in het administratief recht), dan wel of het gaat om een feitelijke besluitvorming die op enigerlei wijze de subjectieve rechten van de rechtstreekse bestemming van deze besluitvorming beïnvloedt, dan wel deze besluitvorming op enigerlei wijze een persoon – om het even dewelke – raakt in diens subjectieve rechten.

Elke wijze van besluitvorming van de Geschillenkamer waardoor de rechtspositie van een persoon (rechtspersoon of fysieke persoon) kan beïnvloed worden, is beroepbaar voor het Marktenhof. Deze interpretatie heeft het Marktenhof reeds eerder ingenomen in het arrest 2018/AR/1012 (City Mesh t BIPT) (wat betreft een beroep tegen een beslissing van de BIPT) en ze wordt hier nogmaals bevestigd wat betreft een beroep tegen een beslissing van de GBA: de bestreden brieven bevatten beslissingen van de Geschillenkamer tot wijziging van de taal hangende de procedure voor de Geschillenkamer en ze zijn derhalve principieel beroepbaar.

De Bestreden Beslissing maakt ten onrechte geen melding van het rechtsmiddel dat ertegen kan ingesteld worden (stuk 27 dossier GBA).

Voorwaarden waaronder schorsing van de tenuitvoerlegging van de Bestreden Beslissing kan worden bevolen door het Marktenhof

PAGE 01-00003184063-0009-0013-01-01-4

De WOG regelt niet uitdrukkelijk de schorsingsbevoegdheid van het Marktenhof. Echter uit art. 78, lid 1, AVG en art. 47 EU-Handvest (recht op doeltreffende voorziening in rechte) kan het Marktenhof afleiden dat het de uitvoerbaarheid bij voorraad van beslissingen van de Geschillenkamer van de GBA kan schorsen.

De schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan slechts worden bevolen door het Marktenhof onder de dubbele cumulatieve voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing *prima facie* kan verantwoorden. Het Marktenhof is - zelfs indien beide voorwaarden vervuld zijn - niet verplicht tot schorsing over te gaan van de bestreden beslissing. Het kan de voordelen van de schorsing voor de verzoekende partij afwegen tegen de nadelen voor het algemeen belang die een schorsing kan meebrengen.

Toepassing in concreto: de spoedeisendheid of het ernstig en onherstelbaar nadeel ingeroepen door verzoeker

Het Marktenhof begint de analyse logischerwijze met een beoordeling van de spoedeisendheid. Een zaak is spoedeisend, en dus vatbaar voor schorsing van de tenuitvoerlegging, zodra de vrees voor schade van enig belang, of zelfs voor ernstige nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt. Bijgevolg mag de schorsing ook worden gevraagd wanneer het geschil niet met de gewone procedure binnen de gewenste tijdsperiode opgelost kan worden.

Verzoekster stelt (het Marktenhof citeert letterlijk uit het verzoekschrift):

Ten eerste is het beroep tegen de beslissing van 1 februari 2023 tot vastlegging van een conclusiekalender om in het Frans conclusies in te dienen, spoedeisend. In dit beroep tekent de FOD Financiën immers beroep aan tegen de beslissing van de Geschillenkamer van 22 december 2022 en 27 januari 2023 tot wijziging van de proceduretaal van het Nederlands naar het Frans. Reeds op 1 februari 2023 heeft de Geschillenkamer een beslissing genomen waarin zij een conclusiekalender vastlegde om in het Frans conclusies in te dienen. De FOD Financiën wordt daarin slechts tot 15 maart 2023 de tijd gegeven om in het Frans een conclusie in te dienen, terwijl dit beroep tegen de beslissing tot wijziging van de proceduretaal net beoogt om de procedure voort te zetten in het Nederlands en er tegen 15 maart 2023 hierover nog geen uitspraak van Uw Hof zal zijn. Er kan van de FOD Financiën niet verwacht worden dat zij nu vlug vlieg andere (Franstalige) advocaten aanstelt en kosten maakt om het dossier door hen te laten bestuderen en een conclusie in het Frans in te dienen, en nadien, indien Uw Hof het beroep tegen de wijziging van de proceduretaal gegrond verklaart, die conclusie in het Nederlands in te dienen.

Hetzelfde geldt overigens ook voor de klagster. Ook haar belang zou geschaad worden als zij eerst een conclusie in het Frans zou moeten neerleggen en nadien, indien Uw Hof het beroep tegen de wijziging van de proceduretaal gegrond verklaart, die conclusie in het Nederlands moet indienen.

Volgens de GBA is er geen sprake van spoedeisendheid, gaat het louter om een belangenafweging en zou die uitvallen in het nadeel van de FOD die zelf aan onderworpen is aan de Wet op het taalgebruik in bestuurszaken.

Het Marktenhof overweegt dat de urgentie genoegzaam blijkt uit het feit dat de Geschillenkamer blijft vasthouden aan een conclusiekalender waarbij de FOD na de hogervermelde *prima facie* eenzijdig doorgevoerde taalwijziging gevraagd wordt in het Frans te concluderen tegen 15 maart 2023. Indien de FOD in het Frans moet concluderen, dient zij een Franstalig advocaat aan te stellen en daarvoor bijkomende tijd uit te trekken en kosten te maken. Aangezien de FOD stelt dat het verzoek tot inzage van de klagster werd ingewilligd in februari 2022 en de GBA deze stelling niet lijkt tegen te spreken, lijkt de enige betwisting tussen de FOD en de Geschillenkamer nog te bestaan in de tijdigheid van de uitoefening van dat recht. Voor een dergelijke betwisting lijkt een zo dwingende conclusiekalender in een andere procestaal (*in casu* Frans) louter en alleen omdat klagster hangende de procedure voor de Geschillenkamer een (ander) Franstalig raadsman mandateerde, een betwistbare maatregel te zijn die dringend moet herbeoordeeld worden.

* * *

Vervolgens dient aangetoond te worden dat er minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de Bestreden Beslissing *prima facie* kan verantwoorden. Verzoekster voert in totaal zes middelen aan in haar verzoekschrift.

Met haar eerste middel stelt zij het volgende:

De nota talenbeleid van de Geschillenkamer kan voor de Geschillenkamer echter geen geldige basis zijn om een proceduretaal te bepalen of te wijzigen, en *in casu* om de proceduretaal te wijzigen van het Nederlands naar het Frans.

Er kan immers niet anders dan vastgesteld worden dat artikel 57 WvOG manifest in strijd is met artikel 30 Gw, en aldus een ongrondwettelijke wetsbepaling is die niet toegepast mag worden. Artikel 30 Gw. bepaalt immers dat het taalgebruik enkel door de "wet" geregeld kan worden: "*Het gebruik van de in België gesproken talen is vrij; het kan niet worden geregeld dan door de wet en alleen voor handelingen van het openbaar gezag en voor gerechtszaken.*"

Enkel de wetgever zelf kan dus het taalgebruik van administratieve overheden regelen. In beginsel komt het zelfs niet toe aan de Koning of de regering om het taalgebruik te regelen. De wetgever kan de Koning ook niet machtigen om dat te doen. Enkel voor zover de wet zelf de essentiële elementen regelt, komt aan de Koning of de regering een beperkte uitvoeringsbevoegdheid toe. Ook louter bijkomstige aangelegenheden kunnen aan de Koning gedelegeerd worden. De ruimte voor delegatie aan de Koning is dus beperkt. Maar zelfs al is er een beperkte ruimte om een beslissing over het taalgebruik over te laten aan de Koning, het is in elk geval totaal uitgesloten dat de wetgever een beslissing over een aspect van de taalregelgeving overlaat aan provincieraden, gemeenteraden of andere administratieve overheden, zoals de GBA :

De GBA doet gelden dat de middelen aangevoerd door de FOD *prima facie* niet voldoende ernstig zijn en ze vraagt dan ook de vordering van de FOD tot opschorting af te wijzen.

Het Marktenhof overweegt:

- Huidig artikel 57 WOG is zeer algemeen en leidt bij gebreke aan een duidelijk kader tot problemen zeker wat betreft meertalige procedures voor de Geschillenkamer.
- Bovendien bestaat er onenigheid omtrent de toepasselijkheid van andere taalwetgeving op de procedure voor de Geschillenkamer als administratief geschillenbeslechtsorgaan, met name, de gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken van 18 juli 1966: volgens de Geschillenkamer is de GBA niet onderworpen aan voormelde wetgeving terwijl een aantal rechtsgeleerden dit standpunt niet bijtreden. Teneinde een duidelijker kader te scheppen en voorzienbaarheid te bieden voor de partijen in dit verband, dient het Marktenhof zich hierover uit te spreken eventueel na vraagstelling aan het Grondwettelijk Hof;
- Ten onrechte verwijst de Geschillenkamer immers naar haar nota taalbeleid (zoals vermeld op haar website). Deze nota heeft geen bindende kracht en is geen wet.
- Alleszins lijkt het louter *prima facie* oordelend betwistbaar te zijn, hangende een procedure voor de Geschillenkamer en na een tussenbeslissing van deze laatste in het Nederlands (op 19 april 2022), voor de Geschillenkamer de taal van de procedure te wijzigen naar het Frans op verzoek van de klagster en met loutere verwijzing naar de taalkennis van haar nieuwe raadsman zoals uiteengezet in de hogervermelde mail van de klagster. De GBA dient eerst hard te maken dat zij geen centrale dienst is waarvan de werkring het ganse land bestrijkt in de zin van de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van talen in bestuurszaken. Vervolgens dient zij bij taalwijziging hangende een procedure voor de Geschillenkamer objectieve wettelijke criteria toe te passen en aan te tonen.

Het Marktenhof is *prima facie* van oordeel dat het eerste middel van de FOD ernstig lijkt en verder onderzocht moet worden.

Gerechtskosten

Er is geen grond om in deze stand van de procedure reeds uitspraak te doen over de kosten, de gevorderde rechtsplegingsvergoeding inbegrepen.

De beslissing aangaande de kosten/rechtsplegingsvergoedingen worden aangehouden.

OM DEZE REDENEN, HET MARKTENHOF,

Beslissende bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Uitspraak doende bij tussenarrest binnen het beperkte debat,

Schorst de tenuitvoerlegging van de Bestreden Beslissing van de Geschillenkamer van de GBA met onmiddellijke ingang gedurende een periode die loopt tot en met de veertiende dag die volgt op het (tussen)arrest van het Marktenhof waarbij uitspraak wordt gedaan over de problematiek van de toepassing van de taalwet.

Stelt vast dat de zaak ten gronde is vastgesteld op de zitting van 14 juni 2023 om 9u30.

Houdt al het overige aan.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare burgerlijke terechtzitting van de 19^e kamer A van het hof van beroep te Brussel op 8 maart 2023

waar aanwezig waren:

Mevr. A-M. WITTERS,
Mevr. C. VERBRUGGEN,
Dhr. O. DUGARDYN,
Dhr. S. DE COOMAN,

Raadsheer dd. Voorzitter,
Raadsheer,
Plaatsvervangend Raadsheer,
Griffier,

S. DE COOMAN

O. DUGARDYN

C. VERBRUGGEN

A-M. WITTERS

